березень 2008
March 2008

ПРОМІНЬ

Promin

і досі сниться...

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXVIII БЕРЕЗЕНЬ Ч.3
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@sympatico.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXVIII MARCH No.3

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

2 Тарас Шевченко.....Taras Shevchenko
6 Голодомор.....Holodomor
10 Жіночі Постаті..... Women of Influence
12 Нашим Найменшим.....For our Children
14 Поезія.....Poetry
15 Вісті з централі.....News from the National Office
16 Громадська Хроніка.....Community Events
25 Квіти Незабутнім.....In Memoriam
32 Пресовий Фонд.....Press Fund

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Canada

Передня окладинка:

Ілюстрація - С. Карафи-Корбут

Front cover:
Illustration by C. Karafy-Korbut

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013

E-mail - pz.yuz@sasktel.net

Редакційна Editorial

Слава Ісусу Христу!

Сто сорок-сім років минає від дня смерти Тараса Шевченка, генія і пророка українського народу. І здійснилися слова, які промовив Пантелеймон Куліш над його труною:

"Наш єси, поете, а ми народ твій,
І духом твоїм дихатимемо по віки і віки!"

Бо ж на протязі всіх цих років Шевченко був і вчителем і дорадником для народу в найтяжчих моментах бурхливої історії нашої батьківщини і його слово стало ідеалом до якого прямуємо ще й сьогодні.

З окрема він був духовим батьком у змаганнях перших українських поселенців Канади, які прибули тут з Святим Письмом в одній руцій і Кобзарем Шевченка в другій. В найтяжчих моментах, які приходилося нашим піонерам переживати, його глибоко зворушливе слово дало їм ту наснагу, яка стала для них великою силою та не дало їм занепадати на дусі.

І ось цього місяця українці в цілому світі урочисто вшановують пам'ять, дорогого кожному українському серцю, поета Тараса Шевченка, оборонця всіх покривджених, убогих і нещасних, та борця за визволення українського народу з вікового пригнічення.

Цього місяця також починається Великий Піст, коли ми приготовляємо себе духовно зустріти Велике Свято, Воскресення Христового. Відповідальність кожної з нас є подбати, щоб в наших родинах всі наші чудові звичаї, народні і релігійні, були відповідно виконані.

Ірися Сушко

As the days lengthen, and the earth spends longer in the light of day, may we spend longer in the light of your presence, O Lord. May the seeds of Your Word, which have been long buried within us, grow like everything around us into love for You and love for other people, a visible declaration of Your Lordship in our lives.

Grant, Lord, that there may be a springtime in our lives this Lent.

In March, we can begin to safely anticipate the blooms of spring, the season of rebirth. Lent aligns us with the natural cycle of seasons, preparing us for the celebration of the Resurrection of Christ. Lenten traditions cleanse us physically and spiritually, liberating us for greater growth in God's Word, much like buried seedlings shed their husks to don bright blooms. May we all remember to make the observance of Lenten traditions a priority in our lives as we prepare for Christ's glorious Resurrection, and greet a new spring with a peaceful, radiant smile.

This month, we also remember Ukraine's renowned poet and guiding spirit, Taras Shevchenko. Written during a time of severe oppression and tyranny in Ukraine, Shevchenko's words continue to inspire us today as our homeland faces contemporary challenges. The impact of our great poet's ideas are timeless. May his memory be eternal!

Оксана

Шануємо пам'ять безсмертного генія, пророка, вчителя Тарас Шевченко

Тарас Шевченко

9 березня 1814 р. -
10 березня 1861 р.

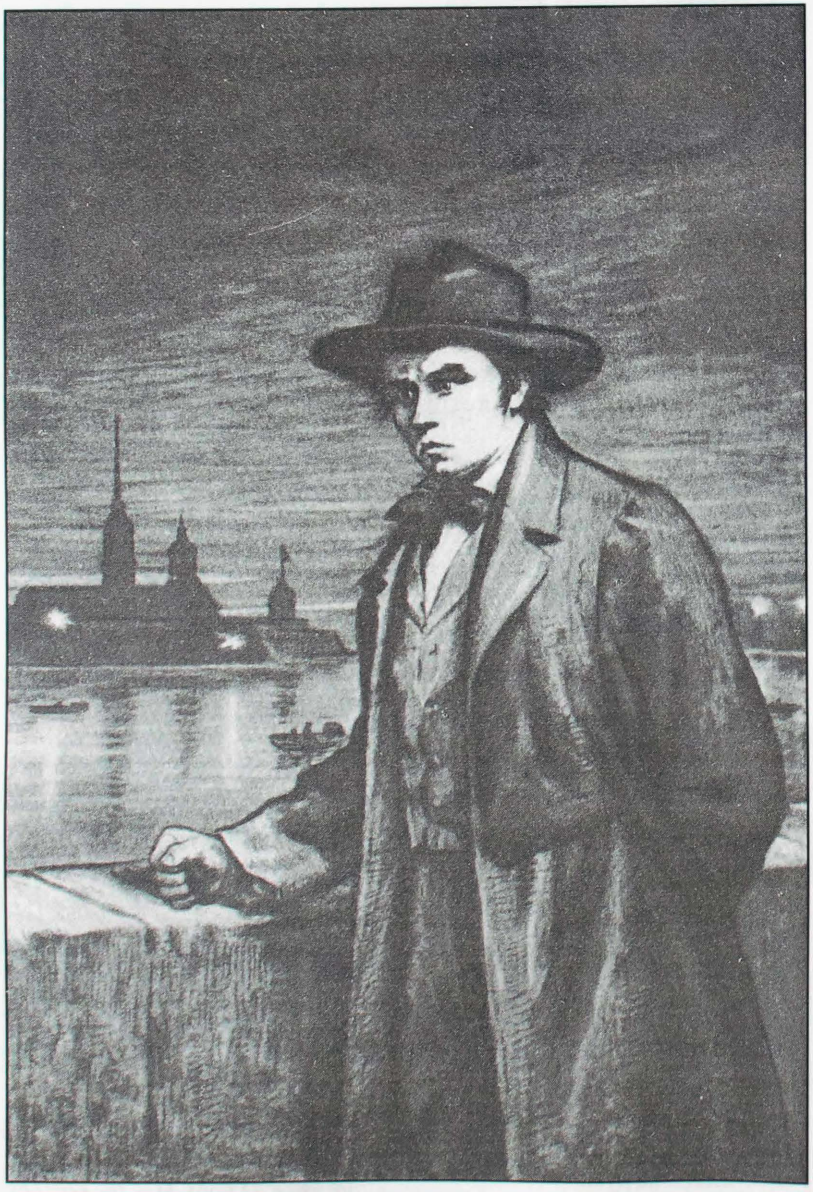

А ти, моя Україно,
Безталанна вдово!
Я до тебе літатиму
Зхмари на розмову
На розмову тихуо- сумну,
На раду з Тобою;
Опівночі падатиму
Рясною росою.
Порадимось, посумуєм,
Поки сонце встане,
Поки твої малі діти
На ворога стануть.

- Тарас Шевченко -

Помер Тарас Григорович Шевченко. Ще одна могила розкрилася перед нами! Ше одна чиста, чесна, світла особа залишила нас, ще одна людина, яка належала до високої сім'ї обранців, які висловили найсвітліші вірування народу, людина, що вдала найзаповітніші його бажання і передала все це невмирущими словами, - скінчила гірке життя своє, сповнене боротьби за переконання і всіляких страждань. Не було йому щастя в житті, - в нього буде інше, посмертне щастя - слава. *(Микола Курочкін)*

Похорон Шевченка був незвичайний. Похоронна відправа відбулася в церкві Академії мистецтв. Не стало Тараса Шевченка. Смерть розлучила нас назавжди. З'явилася ще одна жертва, що загинула передчасно від потворного укладу нашого життя.

Про Тараса Шевченка знає вся кріпацька Україна, що він був її батьком-заступником, що він похований коло Канева. Приходять люди з слобід вклонитися його могилі. Стоять, знявши шапки, підпершись на ціпки з клуночками за плечима, і дивляться на могилу так, що я ще ні разу на своєму віку не бачив такого щирого, тихого, зворушливого погляду людського, ніби в цій могилі закопана остання надія їхня на кращу долю.
(*Г. Честахівський*
На могилі Тараса Шевченка, 1895 р.)

На могилі Тараса Шевченка у Каневі вже побувало понад 11 мільйонів шанувальників українського поета з 133 країн світу. Йдуть і йдуть до Шевченка все нові і нові покоління, йдуть, щоб схилити в задумі голови, щоб вклонитися світлій пам'яті великого поета, Прометея, борця за волю народу з якого він вийшов і якому служив усе своє життя і служить після смерти. Бо пам'ять народу є вічною.

Подала Марія Нечай
Гамільтон

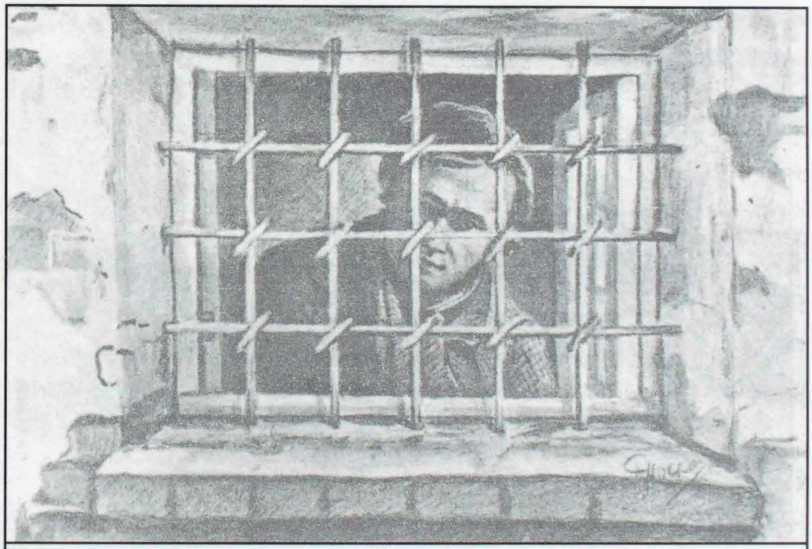

Згадайте, братія моя...
Бодай те лихо не верталось!
Як ви гарнесенько і я
Із-за решотки визирали
І, певне, думали: «Коли
На раду тиху, на розмову,
Коли ми зійдемося знову
На сій зубоженій землі?»
Ніколи, братія, ніколи
З Дніпра укупі не п'ємо!
Розійдемось, рознесемо
В степи, в ліси свою недолю,
Повіруєм ще трохи в волю,
А потім жити почнемо
Між людьми, як люди.
А поки те буде,
Любітеся, брати мої,
Україну любіте,
І за неї, безталанну,
Господа моліте!
І його забудьте, друга,
І не проклинайте;
І мене в неволі лютій
Інколи згадайте!

1847 - Орська кріпость.

Шевченкові

Іван Франко

Він був сином мужика, і став володарем в царстві духа.
Він був кріпаком, і став велетнем і царство людської культури.
Він був самоуком, і вказав нові, світлі і вільні шляхи професорам і книжникам ученим.
Доля переслідувала його в житті скільки лиш могла, та вона не зуміла перетворити золота його душі у ржу, ані його любові до людей - в ненависть і погорду . . .
Доля не шкодувала йому страждань, але й не пожаліла втіх, що били із здорового джерела життя.
Найкращий і найцінніший скарб доля дала йому лише по смерті - невмирущу славу і всерозквітаючу радість, яку в мільйонів людських сердець все наново збуджуватимуть його твори.
Отакий був і є для нас, українців, Тарас Шевченко.

Ukraine's national bard, poet and artist

Taras Shevchenko

Taras Shevchenko was born on March 9, 1814 in Moryntsi, Zvenyhorod county, Kyiv. He died on March 10, 1861 in Saint Petersburg, Russia. He is Ukraine's national bard and famous artist. Born a serf, Shevchenko was orphaned when he was twelve and grew up in poverty and misery. He was taught to read by a village precentor and was often beaten for 'wasting time' on drawing. At the age of 14 he became a houseboy of his owner, P. Engelhardt, and served him in Vilnius (1828-31) and then Saint Petersburg. Engelhardt noticed Shevchenko's artistic talent, and in Saint Petersburg he apprenticed him to the painter V. Shiriaev for four years. Shevchenko spent his free time sketching the statues in the capital's imperial summer gardens. There he met the Ukrainian artist Ivan Soshenko, who introduced him to other compatriots, such as Yevhen Hrebinka and Vasyl Hryhorovych, and to the Russian painter A. Venetsianov. Through these men Shevchenko also met the famous painter and professor Karl Briullov, who donated his portrait of the Russian poet Vasilii Zhukovsky as the prize in a lottery whose proceeds were used to buy Shevchenko's freedom on May 5, 1838.

Soon after, Shevchenko enrolled in the Imperial Academy of Arts in Saint Petersburg and studied there under Briullov's supervision. In 1840 his first poetry collection, Kobzar, consisting of eight Romantic poems, was published in Saint Petersburg. It was followed by his epic poem Haidamaky (The Haidamakas, 1841) and the ballad Hamaliia (1844). While living in Saint Petersburg, Shevchenko made three trips to Ukraine, in 1843, 1845, and 1846, which had a profound impact on him. There he visited his still enserfed siblings and other relatives, met with prominent Ukrainian writers and intellectuals (eg, Hrebinka, Panteleimon Kulish, and Mykhailo Maksymovych), and was befriended by the princely Repnin family (especially Varvara Repnina). Distressed by the tsarist oppression and destruction of Ukraine, Shevchenko decided to capture some of his homeland's historical ruins and cultural monuments in an album of etchings, which he called Zhivopisnaia Ukraina (Picturesque Ukraine, 1844).

After graduating from the academy of arts in 1845, Shevchenko became a member of the Kyiv Archeographic Commission and traveled widely through Russian-ruled Ukraine in 1845 to sketch historical and architectural monuments and collect folkloric and other ethnographic materials. In 1844 and 1845, mostly while he was in Ukraine, he wrote some of his most satirical and politically subversive narrative poems, including 'Son' (A Dream), 'Sova' (the Owl), 'Kholodnyi Iar,' 'Ieretyk'/ 'Ivan Hus' (The Heretic/Jan Hus),'Slipyi' (The Blind

Man), 'Velykyi l'okh' (The Great Vault), and 'Kavkaz' (The Caucasus). He transcribed them and his other poems of 1843-45 into an album he titled 'Try lita' (Three Years).

While in Kyiv in 1846, Shevchenko joined the secret Cyril and Methodius Brotherhood. Like the other members of the brotherhood, he was arrested, on April 5, 1847. The authorities' confiscation and discovery of his anti-tsarist satirical poems in the 'Try lita' album brought Shevchenko a particularly severe punishment-military service as a private in the Orenburg Special Corps in a remote region by the Caspian Sea. Tsar Nicholas I himself ordered that Shevchenko be forbidden to write, draw, and paint while in military exile. While serving at the Orenburg and Orsk fortresses, however, Shevchenko managed to continue doing so. He hid his secretly written poems in several handmade 'bootleg booklets' (1847, 1848, 1849, 1850). Many of the drawings and paintings he made while in exile depict the life of the indigenous Kazakhs. Owing to Shevchenko's skill as a painter, he was included in a military expedition to survey and describe the Aral Sea (1848-9).

In 1850 Shevchenko was transferred to the Novopetrovskoe fortress (now Fort Shevchenko in Kazakhstan), where the terms of his captivity were more harshly enforced. Nevertheless, he managed to create over a hundred watercolor and pencil drawings and write several novellas in Russian. Finally released from military exile in 1857, two years after Nicholas I's death, Shevchenko was not allowed to live in Ukraine. After spending half a year in Nizhnii Novgorod, he moved to Saint Petersburg. He was allowed to visit relatives and friends Ukraine in 1859, but there he was detained and interrogated and sent back to Saint Petersburg. Shevchenko remained under police surveillance until his death. He was buried in Saint Petersburg, but two months later, in accordance with his wishes, his remains were transported to Ukraine and reburied on Chernecha Hora (Monk's Mountain) near Kaniv. Since that time, his grave has been a 'holy' place of visitation by millions of Ukrainians. Today it is part of the Kaniv Museum-Preserve (est 1925).

Shevchenko has had a unique place in Ukrainian cultural history and in world literature. Through his writings he laid the foundations for the creation of a fully functional modern Ukrainian literature. His poetry contributed greatly to the growth of Ukrainian national consciousness, and his influence on various facets of Ukrainian intellectual, literary, and national life is still felt to this day.

Shevchenko's literary oeuvre consists of one mid-sized collection of poetry (Kobzar); the drama Nazar Stodolia and two play fragments; nine novellas, a diary, and an autobiography written in Russian; four articles; and over 250 letters. Already during his first period of literary activity (1837-43), he wrote highly sophisticated poetic works. He adapted the style and versification of Ukrainian folk songs to produce remarkably original poems with a complex and shifting metric structure, assonance and internal rhyme, masterfully applied caesuras and enjambments, and sophisticated alliterations grafted onto a 4 + 4 + 6 syllable unit derived from the kolomyika song structure. He also abandoned use of the regular strophe. Innovations can also be found in Shevchenko's use of epithets, similes, metaphors, symbols, and personifications. A man of his time, his world view was influenced by Romanticism. But Shevchenko managed to find his own manner of poetic expression, which encompassed themes and ideas germane to Ukraine and his personal vision of its past and future.

Shevchenko's early works include the ballads 'Prychynna' (The Bewitched Woman, 1837), 'Topolia' (The Poplar, 1839), and 'Utoplena' (The Drowned Maiden, 1841). Their affinity with Ukrainian folk ballads is evident in their plots and supernatural motifs. Of special note is Shevchenko's early ballad 'Kateryna' (1838), dedicated to Vasilii Zhukovsky in memory of the purchase of Shevchenko's freedom (his painting, Kateryna, is based on the same poem). In it he tells the tale of a Ukrainian girl seduced by a Russian soldier and abandoned with child-a symbol of the tsarist imposition of serfdom in Ukraine. Some of his other poems also treat the theme of the seduced woman and abandoned mother. The oblique reference to Ukraine's history and fate in 'Kateryna' is also echoed in other early poems, such as 'Tarasova nich' (Taras' Night, 1838), 'Ivan Pidkova' (1839), Haidamaky (1841), and Hamaliia (1844). Cossack raids against the Turks are recalled in 'Ivan Pidkova' and Hamaliia; 'Tarasova nich' and, especially, Haidamaky draw on the struggle against Polish oppression. Shevchenko wrote the Romantic drama Nazar Stodolia (1843-44) toward the end of his early period of creativity. Its action takes place near Chyhyryn, the 17th-century capital of the Cossack Hetmanate.

Although Shevchenko's early poetic achievements were evident to his contemporaries, it was not until his second period (1843-5) that through his poetry he gained the stature of a national bard. Having spent eight months in Ukraine at that time, Shevchenko realized the full extent of his country's misfortune under tsarist rule and his own role as that of a spokesperson for his nation's aspirations through his poetry.

For the continuation of this informative history of Taras Shevchenko, please visit www.encyclopediaofukraine.com

HOLODOMOR 1932–1933

Without Doctors and Priests, without Graves and Crosses

Reprinted from "A Hunger Most Cruel: The Human Face of the 1932-1933 Terror-Famine in Soviet Ukraine", Language Lanterns Publications, 2002

by Olena Zvychayna
Translated by Roma Franko
Edited by Sonia Morris

The following talk was given by Olena Zvychayna at a Commemorative Program held on September 20, 1953, at the Manhattan Centre in New York, to mark the 20th Anniversary of the Terror-Famine in Soviet Ukraine.

* * *

Back then, in the villages they ate human flesh
And baked bread out of crumbled bark...
Starving children eyed greedily
Their dead sister's bloated body...
And thus, although we had long since abandoned our caves,
In the twentieth century we became cannibals.....
Back then, a peasant coming to the city for bread
Starved on the pavement and joined the dead.

It is with words like these that Yuriy Klen, our late poet of blessed memory, described the famine of 1932-33 in Ukraine.

Back then, all of Soviet Ukraine was a stark, naked stage on which was projected unremittingly the historical film of the tragic famine wilfully inflicted on the Ukrainian peasantry by Red Moscow.

Back then, every district centre was a stark, naked stage on which the famine in that region was filmed. Back then, Kharkiv, as befits the capital of the Ukrainian S.S.R., was the centre of the greatest concentration of those who were condemned to die, the capital of the agonizing death-throes — of the starving peasant masses.

Come with me!

I will lead you along the well-trodden paths of my memory to the place where this flagrant crime was committed in full public view!

Let us board a mighty airplane that will take us, with fantastic speed, into the past, from the year 1953 to 1933, from the New World to the Old World, from New York to Kharkiv.

Let us forget about the burdens placed upon us by our "today". Let us cast off the shackles of our cares and devote our undivided attention to our Dear Departed.

Let us open wide the doors and windows of our souls!

SCENE I
The Showcase Window

May 1933

You are with me in Mykolayivsky Square at the centre of Kharkiv. Listen carefully! You will hear that the groan "Bread!" is the leitmotiv of the din in the capital. Look carefully! It is ragged peasants who are groaning; maimed by hunger, they are scattered in large numbers throughout the crowd.

Before us stands the squat, white-columned building of the All-Ukrainian Central Executive Committee — abbreviated as "VUTsVyK." This building resembled a white bird — a bird with widely spread wings that has settled down in the very centre of Kharkiv.

"What are those people up to? The ones who are swarming around the right wing of the VUTsVyK building like bees around honey?" you ask.

"Do you really want to know? Come with me!"

And a moment later, you and I are standing in a restlessly moving crowd of famished people from the district of Kharkiv and ... we are looking, along with this crowd, at the windows of the building.

"Why, the sumptuous displays of food

in these windows can compete most favourably with those in New York!" you say.

And it is true! A huge sturgeon, laid out on a shelf, stretches from one end of the display case to the other. Marinated herrings in small casks vie for top honours with their smoked brothers and sisters whose golden spines are heaped in woven baskets.... There are eels here that resemble snakes, dried navaga, pink cured slabs of sturgeon, and tender mackerel.

And, next to this window, there is another one filled with meat — and this display is in no way inferior to that of the fish. Here there are mountains of sausages, topped by the Ukrainian variety, appetizing headcheese, and delicately pink hams that draw the voracious stares of the starving residents of Kharkiv and its outlying districts.

And that is not all! In a third window there is an entire sea of cookies, elaborately baked pastries, and other dainties. The butter called "Extra" flaunts itself there, along with candies, sugar, and honey! And, in the very middle of the display, as if it had assumed the position of the master, stands a sack of brilliantly white flour with the coveted red label "000."

"All this looks wonderful!" you say. "But why are all these people just staring and swallowing their saliva instead of going inside to buy something?"

"It's really quite simple. This is the Torhsin, and the food may be bought only with foreign currency or gold."

At that moment, a horrifying, strangled groan forces us to glance down, beneath the window.

It is the groan of a peasant, a man in the prime of his life, twisting himself over on his back. His eyes are closed, his lips are parched and cracked, his work-worn hands are calloused and swollen with a serous liquid, and his feet and legs, worn-out, rough and chapped, are bloated like logs ... Sighing heavily, the peasant exhales hoarsely, straightens out, stretches his body out tautly, grows rigid, and then ... becomes oblivious to everything around him.

And just like that, ever so simply, without any dramatic effects, this son of our fertile soil dies of hunger under this elegant window of the Torhsin, under the hospitable wing of the VUTsVyK.

You shift your glance from the calloused hands of this still warm body to the white flour with the coveted red label "000," and ... you become thoughtful.

I leave you to your thoughts.

The peasants, disfigured by hunger, sit and lie — ghastly and motionless — beneath the showcase windows of the Torhsin, forming a unique wholeness with the products of their labour that fill those windows, products that are displayed strictly for show, and sold only for foreign currency or gold...

And now, look over there, at that peasant family that is settling down under the window showcasing the fish. There is the still youthful father in his homespun trousers, the mother with the face of a martyred saint, and their two small whimpering children, their voices broken, thin, and ragged. Oh, it is clear to see that they have walked for a long time, and begged for a long time, imploring the crowds in the city to give them succour! Their bags are empty, their strength is drained ...

Now the father lies down with his legs tucked tightly under him — the space under the display windows is cramped! — and places his unkempt, tousled head on the mother's knees, and she, clutching both infants to her breast, freezes into a state of complete immobility.

This grouping of four human beings creates a tableau of indestructible unity, an eternal cohesiveness that neither Soviet intransigence nor death itself is able to rend asunder.

It is a typical peasant family; it is the unshakable foundation of our Nation.

"But isn't the Soviet press aware of all this?" you ask in wrathful indignation. "Where is the press?"

"Right over here!" and I point at a large grey building situated directly across from us, on the other side of the narrow street. "It is in that building that the editorial offices of the newspaper, The Communist, are housed. You see the sign, don't you? Buy a copy of today's paper and you will see that, choking in its haste to praise collectivization, it calls upon everyone to destroy the kurkuls [*well-to-do peasant/farmers*] as a class, while taking great pains to pretend that it does not see what is really sees...."

"But why aren't these unfortunate people taken away to a hospital?" you ask.

"Because it is strictly forbidden to take this 'social scum' to a hospital."

How horrifying, how terrifying for a peasant to starve to death under the wing of a building housing the labour-peasant government of the Ukrainian S.S.R., under showcase windows that so cynically display the stolen products of their labour. And in direct view of the editorial offices of The Communist!

"Are you serious? You've decided to step inside the Torhsin? Well, if you

have foreign dollars, the Torhsin is at your service!"

How peaceful and pristine, how dazzling and magnificent it is inside the Torhsin! How elegantly the salesclerks are dressed, and how solicitously polite they all are. And then there is the handsome doorman with his ravishing long beard! How diligently he ensures that not a single hungry peasant should, by chance, cross the threshold!

And just look how thick and solid the masonry walls are! And look at these heavy windowpanes! In here, neither the crying of the children, nor the final sighs and prayers of those who are completing their life's journey on the other side of the thick stone wall, can be heard.

Scene II
Artificial Orphans

You and I are at Kharkiv's main market, the one that is called Blahovishchensky, or, for short, Blahbaz.

A sea of people ...

Against the background of this sea, our eyes catch sight of an island of ragged peasants who, sitting and lying in rows, are selling off their last remaining heirlooms: some are selling a tablecloth executed in fine needlework; others — a rushnyk [*embroidered linen ceremonial cloth*]; and still others — a beautiful plakhta [*a traditional Ukrainian wraparound skirt woven out of multicoloured yarn*]. And all these treasures are being bought by shrewd hagglers for a scrap of bread, for a couple of boiled potatoes...

"But why don't they go and find some work, while they still have the strength to do it?" you ask.

"There is a categorical decree forbidding people to hire this 'social scum,'" I reply. "But are you aware that the Blahbaz is where, every day, peasant children are abandoned by their mothers?"

"What? Why?"

"They abandon them in the hope that the Soviet government will take the orphans to a shelter and ... feed them there ... Listen to what Hanna Bezlushchenko related to me once:

"'Do you hear what I'm saying?' she asked me. 'I abandoned my little Yustynka at the Blahbaz. I told her — stay right here, my dear little daughter, and wait for me! And I'll go buy some bread. I watched her. My little one was standing obediently in the spot where I had left her. And then I ran away as fast as I could without looking back ... I walked, I ran, I cried, and my tears clouded the roadway, and all the while she — my dearest little one — stood before my eyes ...'"

Mothers! Do you feel the overwhelming, unspeakable horror of a moment like that?

Do you see these artificial orphans in their grimy homespun shirts, with their skeletal arms and legs, their large, distended bellies, their sallow faces, and their little eyes crazed with terror? Every one of them is searching in vain in the sea of strange faces for his or her mother's face ... Every one of them is crying, wailing, shrieking ... And then, exhausted by their screaming, they instinctively huddle together like little chicks whose mother hen has just been swooped up by a hawk ...

The artificial orphans of an artificial famine!

Scenes III and IV to be continued in the next issue of Promin

Пам'ять про жертви Голодомору має об'єднати у скорботі всіх, хто любить Україну

Юлія Тимошенко
24 листопада 2007

Сьогодні, 24 листопада, я запалюю свічку в пам'ять про жертви Голодомору. А всього два дні тому, 22 листопада, з нагоди третьої річниці Майдану я зустрічалася з друзями і політичними соратниками, ми згадували про події осені 2004-го, про те, скільки радості і які надії принесла ця перемога людям.

Як навмисно, дві дати поряд у календарі, щоб і через десятки століть ми з вами не забули: свобода коштує дорого, а її відсутність - ще дорожче, і вимірюється мільйонами могил наших батьків.

Голодомор був в іншій країні. Вона мала іншу назву. В ній правду про трагедію українського народу ховали за сімома замками, а цензори-наглядачі, нацьковували репресивних спиноломів на

кожного, хто наважувався сказати вголос бодай слово.

Це була Україна мовчазного трауру. Між Першою та Дургою світовою війнію вона пережила свій власний Апокаліпсис, який викосив життя мільйонів без танків і гармат.

Я думаю про те, що наша незалежність мусила статися хоча б заради можливості сказати правду про ту Україну, яка пухнула з голоду, вимерзала в холодних хатах, і в якій за жменю зерна, схованого від продзагонів, а допомогу голодній смерті поспішала смерть таборів і гулагів.

Майдан у 2004 році показав, що український народ має мужність і віру в самого себе. Але сучасна історія свідчить, що більшість політиків не мають цих рис. Тема Голодомору - тест на громадянську, патріотичну і політичну зрілість суспільства і тих, хто претендує на ролі національних лідерів.

Не можна змиритися, не можна прийняти і бачити, як сьогоднішні володарі життя, комфортно влаштувавшись, розглагольствують на тему Голодомору. А потім, за замовлену "помірковану" позицію сподіваються отримати зайвий прибутковий контракт чи вигідно придбати підприємство. А уверчорі відзначити цей успіх ситою вечерею ...

Країна стала свідком рідкісного блюзнірства, коли посадовці й політики цинічно вправляються у філологічних вивертах з визначення Голодомору, коректних щодо кого завгодно, але тільки не щодо власного народу.

Ніхто сьогодні не вимагає подвигу. Треба лише назвати чорне чорним і біле білим - в ім'я пам'яті закатованих співвітчизників. Ще первісні люди знали, що слід шанувати могили, тим більше на тій землі, де живеш.

Політика, не здатна співчувати болі й смерті мільйонів представників свого народу, не має права на існування.

Пам'ять про жертви Голодомору має об'єднати у великій скорботі всіх, хто любить Україну, незалежно від національності і мови спілкування, віросповідання чи місця проживання - тобто весь український народ.

Я запалю сьогодні свічку у пам'ять про жертви тієї голодної війни. І помолюся. Попрошу в Бога, щоб політичні нікчеми не турбували тих, кого поклав у могили Голодомор 1932-33-го років. А ще, щоб пам'ять про ці жертви будила нас до опору завжди, коли виникатиме загроза волі і свободі України. Вічна пам'ять!

Жертвам Голодомору присвячується

Потворний шрам - тяжкої рани слід
В душі Вкраїни дні голодні залишили.
Мільйони доль понищив геноцид,
І божевільна смерть людей косила.

Нелюдяності жах - пекельний гріх і стид,
Рука диктатора свій задум зла творила.
І плакала земля від мук людських навзрид,
Та мала втіху сатанинська сила.

Не розпустившися, спадав Вкраїни цвіт,
І скільки горя нація в неволі пережила! -
Часів совдепії, тоталітарний гніт,
Й зоря кривава крізь роки з Кремля світила.

Могили жертв скропили сльози й літ.
І пам'ять ожила, і у скорботі розповіла.
Заб'ємо ж в дзвони, хай почує світ!
Щоб зла рука страхіть не повторила.

Леся Паньків, 30 жовтня 2004 р.

Жінокі Постаті
Women of Influence

Geraldine Nakonechny

Desiderantes Meliorem Patriam:
"They desire a better country".

These are the inspiring words and the motto of the Order of Canada, our country's highest civilian honour.

For Geraldine Nakonechny former Dean of the Faculty of Health and Community Studies at Grant MacEwan College in Edmonton, and a member of the Ukrainian Women's Association of Canada for over 40 years, the motto took on personal significance when on October 26, 2007, Her Excellency Governor General Michaele Jean invested Geraldine as a member of the Order of Canada in a ceremony at Rideau Hall in Ottawa. The ceremony honored 40 Canadians who have demonstrated a lifetime of outstanding achievement, dedication to the community and service to the nation.

While Geraldine's involvement in the Ukrainian Orthodox community has been highlighted in Promin previously, few may be aware of her professional career which spanned four decades. After several years as a nursing instructor at the University of Alberta, she became a member of MacEwan's Health and Community Studies faculty and in 1994 became Dean of the Faculty a position she held until retirement in June 2005.

If one were to look for a theme that would define her work throughout her career, it would be her dedication to increasing access to post-secondary education. While at the College she initiated 12 new programs, giving thousands of students new career opportunities. She realized that it was not possible for some students to come to a classroom at a regular time because of personal or professional obligations. Students in rural Alberta had to re-locate to the larger cities at great expense, to access professional education. To accommodate these students, as early as 1980, she spearheaded the development of alternate delivery methods in programs such as Nurse Credentialing , Gerontological Nursing , Occupational Health Nursing, and other courses. She introduced innovations to delivery methods including use of interactive C.D.'s, computer- managed-learning and web-based courses. Alternative scheduling was introduced so that students could commence programs three times a year instead of the traditional September start date. The Nursing Program was delivered in Rural North Central Alberta, thus enabling permanent residents of rural communities to staff their local hospitals, and not rely on recruitment of professionals who stayed in the community for a short term only.

These innovations in course delivery and access to education, gave MacEwan College a national and international presence. Programs and courses were accessed by 8 provincial jurisdictions and countries such as Australia, Ukraine, and Hong Kong. Student exchanges were initiated with the Netherlands and China. The curriculum of the Nurse Credentialing pro-

gram (approximately 4500 pages) and accompanying videotapes were translated into the Ukrainian language for use by Ukraine's 110 Schools of Nursing. The Ukrainian Women's Association of St. John's Cathedral spearheaded the fundraising for the translation, the total cost of which was over $100,000.

Another major international venture was the Health Education Link project, an initiative between MacEwan and Russian partner organizations. Initially regionally-based, the project was designed to improve nursing education in Russia's Tyumen region(western Siberia). The project's success inspired the Russian Ministry of Health together with the Nurses Association of Russia to distribute the Nurse Credentialing materials to 450 nursing schools and over 30 medical universities across Russia. The project received the "Program of Excellence" award from the Canadian Bureau for International Education and was cited for its excellence by the World Health Organization. For her many contributions, the College honored Gerri on Dec 4, 2007 and established a scholarship in her name.

These mammoth projects were always delivered with a personal touch. I have been privileged to work with Geraldine on several committees, the most recent one being the Project Slookh committee of UWAC St. John's Branch. For the past 3 years this committee has been fund raising in support of the educational needs of deaf and hard of hearing children in Ukraine. The most recent event, a silent talent auction raised over $3800. towards this cause. Congratulations Gerri. May God grant you many many years!

І на закінчення, хочу підкреслити, що ми всі особисто повинні поступати слідами Джеральдін... Подаваймо руку помічі по своїй професії, будь ви лікар, вчитель, медсестра або спеціаліст іншого фаху чи бізнесу. Допоможіть комусь кожного дня нашого життя! За це Господь Бог відзначить вас стократно. Поздорвляю тебе, Джеральдін, на многії-многії літа!

Іванна Дженис
Joana Janis

A donation of $100 has been made to the Promin Press Fund in honour of Geraldine's achievements.

⌘

from our Readers

Вітаю Вас із Новим Роком і Святами. Бажаю міцного здоров'я, сімейного тепла, щастя, радості, безмежних Божих ласк. Нехай серце радіє, душа співає, а настрій святковий весь рік не згасає.

Хочу від себе і мужа Тараса щиро подякувати Вам за статтю у журналі Промінь. Після Святої Вечері я прочитала цей наш родинний, незабутній спомин. Моя сімя була захоплена. Мої доні сказали що це найкращий їм дарунок.

Пересилаю Вам чека на $100 на журнал Промінь. Щасти Вам Боже!

Христина Бігяк, Торонто

Promin is a very informative journal for all members, especially the young generation. You have done a splendid, virtuous job. May the good Lord keep you in good health. Thank you.

Olly Drul, Windsor ON

Enclosed please find my subscription renewal. I apologize for being late. I was not feeling well and was even hospitalized for a while. But your journal, Promin, was a good medication during that time. Keep up the good work.

Olga Lewycky, Saskatoon SK

I have been asked to send you this cheque donation of $500 for Promin. There is no undertaking more deserving of financial aid nor any which we are more than glad to contribute, than that which you represent. May God bless Promin magazine.

UWAC, Lesia Ukrainka Branch
Winnipeg MB

Please find a cheque enclosed for renewal of my subscription for the year 2008. I have been a faithful subscriber and reader since your first issue in the 60s.

Congratulations on your informative articles dealing with world-wide initerests and cultural aspects of our Ukrainian heritage.

Rose Sopatyk, Saskatoon SK

For Our Children
Нашим Дітям

Мені тринадцятий минало

Мені тринадцятий минало.
Я пас ягнята за селом.
Чи-то так сонечко сіяло,
Чи так мені чого було -
Мені так любо, любо стало,
Неначе в бога ...
Уже прокликали до паю,
А я собі у бур'яні
Молюся богу і не знаю,
Чого маленькому мені,
Тоді так приязно молилось,
Чого так весело було?
Господнє небо і село,
Ягня, здається, веселилось!
І сонце гріло - не пекло!

Та недовго сонце гріло,
Недовго молилось ...
Запекло, почервоніло
І рай запалило.
Мов прокинувся, - дивлюся:
Село почорніло,
Боже небо голубеє
І те помарніло,
Поглянув я на ягнята -
На мої ягнята?
Обернувсь я на хати -
Нема в мене хати!
Не дав мені бог нічого! ...
І хлинули сльози,
Тяжкі сльози ... А дівчина
При самій дорозі,
Недалеко коло мене

Плоскінь вибирала,
Та й почула, що я плачу:
Прийшла, привітала,
Утирала мої сльози,
І поцілувала ...

Неначе сонце засіяло,
Неначе все на світі стало
Моє ... лани, гаї, сади!...
І ми, жартуючи, погнали,
Чужі ягнята до води.
Бридня!... А й досі, як згадаю,
То серце плаче та болить:
Чому господь не дав дожить
Малого віку у тім раю!
Умер-би орючи на ниві,
Нічого-б на світі не знав,
Не був-би в світі юродивим,
Людей і (бога) не прокляв!

1847. Орська кріпость.

Сонце заходить, гори чорніють,
Пташечка тихне, поле німіє;
Радіють люди, що одпочинуть,
А я дивлюся і серцем лину
В темний садочок на Україну;
Лину я, лину - думу гадаю,
І ніби серце одпочиває.
Чорніє поле, і гай, і гори,
На синє небо виходить зоря.
Ой зоре, зоре! - і сльози кануть.
Чи ти зійшла вже і на Україні?
Чи очі карі тебе шукають
На небі синім? Чи забувають?
Коли забули, бодай заснули,
Про мою доленьку, щоб і не чули!

1847. Орська кріпость.

Садок вишневий

слова
Т. Шевченка
Народна мелодія

1. Садок виш-не-вий ко-ло хати, хрущі над виш-ня-
2. Сім'я ве-че-ря ко-ло хати, ве-чір-ня зі-ронь-
3. Покла-ла ма-ти ко-ло хати, маленьких ді-то-

ми чу-дуть, плу-га-та-рі з плу-га-ми йдуть, спі-
ка вста-є. Доч-ка ве-черять по-да-є, а
чок сво-їх. Са-ма засну-ла ко-ло їх. За-

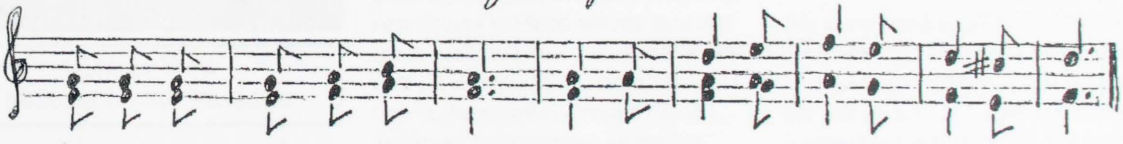

вають і-ду-чи дів-ча-та, а мате-рі ве-черять ждуть
мати хо-че на-у-ча-ти, так соло-вейко не да-є.
тихло все тільки дів-ча-та, та со-ло-вейко не за-тих.

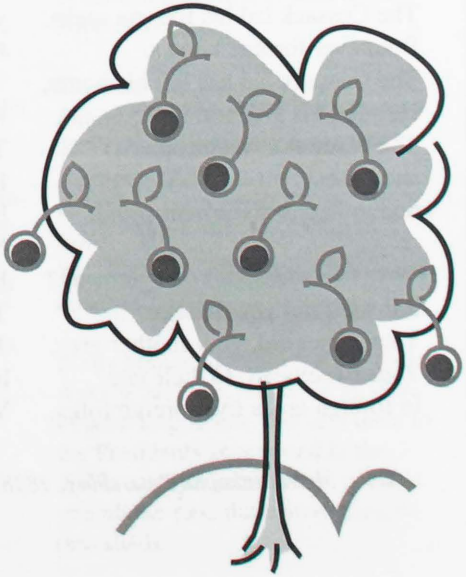

Поезія Poetry

Прапори мають, Україно

Прапори мають, Україно,
Бо твій великий день настав.
Вперед, в майбутнє поступаєм,
Народ твій волю дочекав.

З минулого мусимо вчиться,
В минулім не можемо жить,
Минуле ніхто ще у світі
Ніколи не міг воскресить.

В майбутнє вкладаймо потугу,
Майбутнє ми мусим кувать,
Щоб наново волю і славу
Народу часом не проспать.

За волю боролись й вмирали,
І будуть лицарі святі,
Бо воля народна дорожча,
Ніж скарби усі на землі.

Лєна Тиховська, 1997 р.

A Reflection

The river empties to the sea,
But out it never flows;
The Cossack lad his fortune seeks,
But never fortune knows.
The Cossack lad has left his home,
He's left his kith and kind;
The blue sea's waters splash
and foam,
Sad thoughts disturb his mind:

"Why, heedless, did you go away?
For what did you forsake
Your father old, your mother grey,
Your sweetheart, to their fate?
In foreign lands live foreign folks,
Their ways are not your way:
There will be none to share
your woes
Or pass the time of day."

Across the sea, the Cossack rests --
The choppy sea's distraught.
He thought with fortune to be
blessed --
Misfortune is his lot.
In vee-formation, 'cross the waves
The cranes are off for home.
The Cossack weeps --
his beaten paths
With weeds are overgrown...

Taras Shevchenko, St. Petersburg, 1838. Translated by John Weir, Toronto.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Zennia Yuzik
National UWAC President

Taras Shevchenko
(I814 - 1861)

March is the month in which we remember Ukraine's beloved poet and bard, Taras Shevchenko. In spite of being born into serfdom and poverty, he became one of the great poets of his time, and is still revered today. His works spoke to the hearts of the Ukrainian people inspiring them in their struggle for freedom. Many communities still hold programs to honor his memory, where they present his works in readings and song. We need to continue this practice so that the youth of today become exposed to his story and his beautiful works.

Preparation for Lent

This month we begin Great Lent, which is our journey toward the Resurrection of our Lord and Saviour, Jesus Christ. May we enter into Lent with humility and repentance. Let us attend all the Lenten Services during this spiritual journey, remembering our shortcomings and asking for forgiveness, so that we can greet the Resurrected Lord joyfully, with renewed hearts and minds, and a stronger faith.

Communication

We communicate with our branches and members in various ways. This monthly report in our journal and the newsletters we send out are meant to reach each and every member, therefore , it is important that the information in the monthly Promin reports, and in each newsletter, be read at scheduled branch meetings.

Ankety

We congratulate the following branches for being the first to send in their 2008 Ankety:

⌘ *Charytia Kononenko Branch in Blaine Lake/Krydor,SK*
⌘ *Olha Basarabova Branch in Nipawin, SK*
⌘ *Daughters of Ukraine Branch in Roblin, MB*
⌘ *Lesia Ukrainka Branch in Foam Lake, SK*

If any branch has not received their Ankety package, please let us know as soon as possible. We sent them to the Presidents as reported in the 2007 Ankety, therefore, we ask that you please pass them on to the new presidents.

Website

In the newsletter we sent out with the ankety, the UWAC website address was listed incorrectly. It should read:

www.uwac-national.ca

We also encourage you to visit the website of the Self-Reliance League (CYC). The address for the CYC website is:

www.usrl-cyc.org

Inventory

We are reminding all branches and members that we have a fairly extensive inventory of books and materials for sale in our office. We are including a partial list in this report. We ask that you consider these materials when choosing gifts, awards, prizes, etc.

1. For Our Children (Book) - $8.00
(A compilation of Dobr. Jane's articles in Visnyk)
2. For Our Children (Tape) - $10.00
3. For Our Children (CD) - $15.00
4. Smoloskyp Pins - $10.00
5. Certificates: $5.00 each
> Member Recognition in English
> Member Recognition in Ukrainian
>Branch Anniversary in English
>Branch Anniversary in Ukrainian

(All materials will have GST plus Shipping and Handling added on.)

continued on page 20

Громадська Хроніка

Community Events

Золотий ювілей подружжя Валентини і Миколи Близнюків

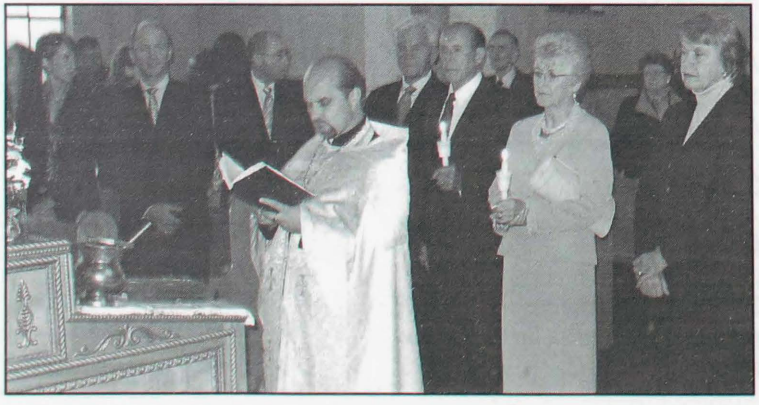

День 26 жовтня 2007 року був особливо родинним святом. В церкві Св. Тройці у місті Лондоні отець Славомир Ломашкевич відслужив молебень честь 50 літнього ювілею подружнього життя Миколи і Валентини Близнюк. У присутності синів, невістки та онуків, членів найближчої родини, великого числа друзів і знайомих отець поблагословив ювілярів та побажав їм міцного здоров'я, многоліття та родинного щастя і тепла.

Після молебню усі зійшлися в залі Українського Культурного Центру, де сини Іван, Андрій і Григорій привітали батьків, подякували їм за любов, терпеливість, втілення у них українського духу, традицій і культури, любов до своєї церкви і шану до всього українського та побажали від себе і своїх родин міцного здоров'я, доброго настрою, та довгих, щасливих і благих літ.

Панство Микола і Валентина Близнюк вінчалися у цьому храмі, хрестили своїх дітей і ведуть активну участь у церковному житті. Микола є членом парафіяльної управи, а Валентина очолює Відділ Союзу Українок Канади ім. Княгині Ольги. Програмою свята проводив наймолодший син Григорій. Розваговою точкою були жива музика, висвітлення прозірок з минулих літ ювілярів та гамір і щебет вісьмох прекрасних онуків.

Прозвучало чимало привітань і побажань від родини, кумів і друзів. Обоє, Валя та Микола, є добросердечної, лагідної і товариської вдачі, тому це свято присутні відчували родинним святом. Земного Вам щастя і добра, безхмарного неба над Вами! На многії і благії літа!

Написала Ірина Ващук
Родина Близнюк дарує $75 на Пресовий Фонд Промінь

Address recognizing 80-year-old women at the Annual General Meeting of the UWAC, Lesia Ukrainka Branch, St. Elia's Church, Edmonton AB

Delivered by Mary Shewchuk at the Annual General Meeting on November 18, 2007

(L to R): Mary Shewchuk presents flowers to Rose Yusak, with Anne Horn, Branch President

Father George, Dobrodijka Olga, Madam President, ladies,

As you know, ladies, we have been recognizing the mature ladies of our branch for several years now and this year, 2007, Rose Yusak has reached the 80-year-old milestone.

Rose has been our UWAC member for 16 years. She has served on the Sisterhood Committee for 14 years. Craft tables for bazaars or other sales held at the Church, or years ago at shopping malls, have been her responsibility for many years. She helps in the kitchen with pyrohy, paskas, and her specialty, horseradish beets. We are very, very appreciative of that. There is no occasion when Rose is not rounding up people for photographs. As a result of her interest, she has compiled several photo albums for our UWAC, and remains our archivist.

Rose was born in Desjarlais where, incidentally, she attended the 90th anniversary of the Ukrainian Orthodox Church there. She was educated in Desjarlais, and often speaks of the school which still exists, but has been converted to other uses.

Rose, we all remember your 60th wedding anniversary which we helped you celebrate earlier this year. We were all so happy for you!

When Rose and Tony first married, they lived for one year in Royal Park (near Vegreville) where Tony was a grain buyer. They envisioned greener pastures and moved to Edmonton the following year, where Rose wasted no time and immediately found a job at GWG. After six years, she moved on to the then Sunland Biscuit Company for a few years, and then was employed as a custodian with the Edmonton Public School Board — first at M.E. LaZerte and later at Balwin School. After 21 years at the schools, she retired in 1991.

All these past years, Rose and Tony were involved in their son's and daughter's schooling, sports and music. They even participated in their children's music festivals out of town with the Olson School of Music. Rose is a productive gardener, and has the knack of using and experimenting with all her fruit and vegetables. There are always new recipes for jam and pickles, and gallons of wine brewing. She has a great passion for baking and has been baking the traditional "korovai" and "kolachi" for many years. At last count, she had lovingly baked 32 "korovai". She still bakes for friends and relatives. Often the beautiful wedding bread goes out of town.

As if gardening and baking weren't enough, Rose joined the Norwood Legion, St. Elia's Church and UWAC, Balwin Community, and the Ukrainian Village. At the Legion, her duties varied from telephoning to coat-checking, selling meat raffle tickets, working bingos, and other fundraising. She recalls how she walked all those hundreds of stairs selling bingo cards at the huge car bingos. Some of us must remember those days. Her camera was also busy at the Legion, where she

was the archivist. Rose joined the Legion's bowling league and has bowled for 39 years. She was once proclaimed the oldest bowler at their league, and she never required a substitute. She has been a member of the Legion Ladies' Auxiliary for 40 years.

Rose's most rewarding job was selling red poppies for the veterans, and yellow daffodils for cancer research. At the Norwood Legion Seniors group annual meeting in March 2006, Rose and Tony were honoured and awarded by Mr. Peter Goldring, MLA Edmonton East, for their long history of volunteering.

At a reception at the Balwin Community Hall, Rose and Tony were acknowledged and congratulated for their 40 years of active involvement, especially Rose's cooking of hot meals on crib nights.

For many years, Rose has sent parcels to Ukraine, and has been there three times herself. As a matter of fact, she's planning to go again next summer.

We thank you, Rose, for your involvement and for all of your contributions to our UWAC, our Church, and the larger community. Congratulations on your 80th birthday. May the good Lord keep you safe and comfortable in His love.

The UWAC, Lesia Ukrainka Branch in Edmonton AB donates $100 to the Promin Press Fund in honour of Rose's 80th birthday.

RELIABILITY Since 1973
athens printing
COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

Ukrainian Canadian Committee
NATIONAL WOMEN'S COUNCIL
Комітет Українок Канади
КРАЙОВА УПРАВА
WINNIPEG, MANITOBA

21-ша Крайова Конференція Комітету Українок Канади

1st row (L to R): Irene Patten, Jaroslava Palamartchuk, Dr. Mary Pankiw, Sonja Bejzyk, Orysia Sushko, Olha Michalchuk, Luba Kowalchyk, Evhenia Kandia, Mary Pidkowich, Ollie Evanyshyn
2nd row: Mary Kindred, Ollie Kowal, Ludmila Pavenski, Anna Wach, Geraldine Russin, Mariya Kortchevich, Nadia Zeleniuk, Martha Gawiuk, Ollie Panczuk, Patricia Halabura, Jennie May, Nina Luhowy, Eva Kissick, Anna Kuzek, Helen Zalisney, Pauline Ignash
3rd row: Olesia Kalanowich, Stephania Bilyj, Constance Czorney, Halia Scherbluk, Evangeline Manulak, Helen Korban, Olena Garrity, Francis Bodnar, Shirley Lisowski, Maria Kret

18 жовтня 2007 р.
Вінніпег, Манітоба

Крайова Конференція Комітету Українок Канади згідно свого Статуту відбувається що три роки, і після закінчення Конференції до української преси подається репортаж про перебіг і прийняті резолюції. Цього разу пресове повідомлення є дещо іншого характеру.

Крайова (початкова назва Домініяльна) Управа Комітету Українок Канади заснувалася 28 липня 1944 р. за згодою на це 4-ох українських жіночих організацій в Канаді, а саме Союзу Українок Канади (ініціатор), Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб, Ліги Українських Католицьких Жінок Канади і Жіночої Секції Гетьманів Державників. Після розв'язання останньої у 1954 р. до складу увійшла Ліга Українок Канади (початкова назва Ліга Визволення України, назву змінено у 1993 р.). Крім того були ще й вільні члени-представниці від Т-ва ім. М. Шашкевича і Українського Народного Дому. Ідея створення жіночої надбудови була сприйнята схвально, бо це був спільний голос усього українського зорганізованого жіноцтва в

Канаді. До Крайової Управи Комітету Українок Канади входило по чотири представниці від крайових управ кожної жіночої організації, таким чином Крайова Управа складалася з 16 членок.

Завданням і напрямами було репрезентувати українське жіноцтво, інформувати наших співгромадян про наші справи і стремління та координувати працю українських жіночих організацій. Крайова Управа після створення почала організовувати відділи по більших містах Канади. Всього було вісім (8) відділів: у Вінніпегу, Торонто і Тандер Бей (1944), Віндзорі (1945), Гамілтоні (1946), Ошаві (1949), Саскатуні (1951) і Реджайні (1963). Позиції в Управі займалися за ротаційною системою. Протягом усього часу Комітет Українок вів колосальну роботу для добра українського народу як у Канаді, так і в Україні. У 1956 р. було започатковано "Свято Героїнь", яке відбувається кожного року в лютому місяці. Зважаючи на час, коли була організована ця надбудова, такий голос був доречний і вкрай необхідний. Крайова Управа знаходилася завжди у Вінніпезі, бо тут була Централя Конгресу Українців Канади. Комітет Українок Канади був членом Конгресу, платив свою членську вкладку, Голова Крайової Управи Комітету Українок Канади була членом Дирекції Конгресу Українців Канади, і, як уже згадувалося, так як Конгрес відбувався кожних три роки, так у переддень Конгресу відбувалася Конференція Українок Канади, на якій складалися привіти, здавалися звіти і приймалися резолюції. Але як усе в світі має свій цикл і час, що йде від народження до старості, а тоді, відживши свій вік, відходить у небуття, так така ж доля, на жаль, не оминула й Крайову Управу Комітету Українок Канади.

Часи змінилися, змінилися умови життя і праці. Україна стала незалежною державою, декотрі члени постаріли, інші відійшли у Вічність, молодих з різних причин не дуже багато, сповільнилася праця й пригасла наснага, багато відділів закрилися, або злилися з чоловічими відділами Конгресу Українців Канади, так що залишилося лише два активних відділи, а це в Торонто і Вінніпезі, а крім того майже всі складові організації Комітету Українок стали безпосередньо членами Конгресу Українців Канади і Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

На Конференції Комітету Українок Канади 18 жовтня 2007 року у Вінніпезі, на якій було присутніми 37 делегаток від 4 складових організацій вирішувалося питання доречності існування Крайової Управи, з огляду на те, що залишилося лише два відділи. З болем у серці, після жвавої дискусії і таємного голосування, було прийнято рішення про розв'язання Крайової Управи з тим, що при можливій нагоді на бажання вищезгаданих жіночих організацій Крайова Управа може відновити свою діяльність. Згідно ротаційної системи черга очолення Крайової Управи мала бути Союзом Українок Канади, то це право за цією організацією залишається, але при домовленості його можна змінити. А поки що обидва на даний час існуючі відділи у Вінніпезі і Торонто можуть співпрацювати із місцевими Провінційними Радами Конгресу Українців Канади. Членки Крайової Управи при бажанні можуть стати членками відділу.

За дорученням Президії 21-ої Конференції Комітету Українок Канади, Марія Корчевич

Крайова Управа жертвує $200.00 на пресовий фонд журналу

---

continued from page 15 - News from the UWAC National Office

A World Without Genocide Campaign (Spring 2008)

The UCC National Holodomor Commemoration Committee is calling upon the community to support the following initiatives in 2008 designed to raise awareness of Holodomor, and achieve the goal of having it recognized as an act of genocide against the Ukrainian people.

1) International Torch Relay: The torch is expected to be in North America in May/June. It will be flown to any city that chooses to host it.

2) National Youth Initiative: A separate Youth Committee will be struck to organize a spring event which will unite our youth across the country in promotion of tolerance and human rights.

3) Walk for a World Without Genocide: Stefan Horlatsch of Toronto, a holodomor survivor will walk across Canada to promote a world without genocide, and raise awareness of Holodomor.

More information on this campaign can be obtained from Irka Mycak at *irkam@sympatico.ca* or the Ukrainian Canadian Congress Office in Winnipeg.

St. Andrew's College — University of Manitoba Invites Applications for the Position of Principal

St. Andrew's College in Winnipeg is a Ukrainian Canadian educational institution, sponsored by the Ukrainian Orthodox Church of Canada, and affiliated with and located on the campus of the University of Manitoba. It offers degree programs in Orthodox Theology. It houses the Centre for Ukrainian Canadian Studies, a residence for 40 students and provides Ukrainian cultural programs.

The aims of the College are:

- the academic, pastoral, spiritual and moral preparation of future clergy and laity for leadership in the Ukrainian Orthodox Church of Canada as well as other Orthodox Churches;
- the promotion of higher academic education through teaching, research and outreach;
- the development of Ukrainian Canadian Orthodox Christians to bear witness in life and word to church and society;
- the fostering of Ukrainian Canadian culture and development of Ukrainian Canadian identity within multicultural Canada.

The Principal is the administrative head of the College with delegated responsibility for the academic, administrative, cultural and spiritual life of the College. The Principal is appointed by the Board of Directors upon the approval of the Ukrainian Orthodox Church of Canada and is directly responsible to the Board of Directors. We are looking for a person who has the ability to function as a senior academic administrator.

The candidate should have administrative experience, leadership abilities, fundraising skills, and a record of academic and scholarly achievements and community service.

In addition to English, a working knowledge of Ukrainian is required. This is a part time position (.4) which normally is combined with another administrative, academic or Church assignment. Applications are encouraged from qualified persons who are members in good standing of the Ukrainian Orthodox Church.

The terms of office and stipends are negotiable. The initial appointment begins on August 1, 2008 or as soon as filled. Please send applications and nominations together with CV and names of three referees before June 1, 2008 to:

Chair
Search Committee
Board of Directors
St. Andrew's College
29 Dysart Road
Winnipeg, MB R3T 2M7

Applications are encouraged from all qualified individuals.
This advertisement is initially directed to Canadian Citizens and permanent residents.

MP Joy Smith applauds launch of Canadian Centre for Child Protection

On January 29, 2008, MP Joy Smith, Member of Parliament for Kildonan-St. Paul, joined Minister of Public Safety Stockwell Day and President of the Treasury Board Vic Toews as they announced new funding of $2 million for the Canadian Centre for Child Protection (CCCP). The new funding is being announced in coordination of the official launch of the Centre which is located in Winnipeg, Manitoba.

"I am proud that our government is committed to fighting sexual exploitation of children," said MP Joy Smith. "Children are being horribly victimized, and we need to take every action necessary to end this abuse. One of the key strengths of the Canadian Centre for Child Protection is its' emphasis on prevention through education and awareness."

The Canadian Centre for Child Protection is an organization that operates two national programs - Cybertip.ca, Canada's tip line for reporting online child sexual exploitation, and Kids in the Know, a comprehensive personal safety and sexual exploitation prevention program. In recent years, the internet has become home to countless methods for pedophiles to not only find images of child sexual exploitation but more recently to share advice for the best international 'hotspots' known for the sexual exploitation of children.

MP Joy Smith with Executive Director Lianna McDonald

MP Joy Smith is recognized throughout Canada as being a leading advocate against child sexual exploitation and human trafficking. Her tireless work to combat the exploitation of women and children has taken her throughout Canada, Israel, Ukraine, and the U.S. This past year MP Smith has introduced a number of motions and bills in the House of Commons that address the exploitation of children including a bill that places more responsibility on internet service providers to prevent child pornography and another bill that targets child sex tourism.

For more information or to arrange an interview please contact:
Joel Oosterman,
Parliamentary Assistant
Office: (613) 992-7148
Mobile: (613) 220-6795
Email: smithj8@parl.gc.ca

Happy 90th birthday
MRS. ROSALIA KONDRA!

Rosalia is an honorary member of the UWAC, Lesia Ukrainka Branch at Holy Trinity Cathedral in Winnipeg, Manitoba.

Drs. Peter Kondra and Marilyn Korzekwa are donating $500 to the Promin Press Fund in her honour.

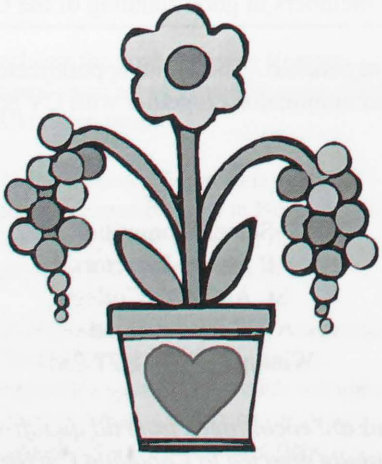

CORRECTION

The editors apoligize for the following error and ommision:

Please note that in the Christmas Greetings published in the January 2008 issue, the president of the UWAC Hanka Romanchych Branch in Saskatoon SK should have read *Sylvia Boychuk.*

As well, the picture of Zenovia Sakowsky and Zennia Yuzyk on the cover of the September 2007 issue was taken by *Sylvia Boychuk.*

Проект "Help Us Help The Children" відзначує 15 років існування

Серед відомих проектів української громади в Канаді - проект "Help Us Help The Children", поміч дітям-сиротам України, які живуть у різних куточках України.

Канадські добровольці, молоді професіоналісти та студенти і члени молодіжних організацій СУМ, ПЛАСТ, ОДУМ Канади та Америки дарують добрі діла зі скарбниці свого серця та душі дітям-сиротам, що живуть в інтернатах.

В планах добровольців-канадчів не бракує ідей та засобів для доброго вчинку. Протягом 15 років добровольці реалізують програму за трьома напрямками: духовний, гуманітарний, виховний.

Першочергове завдання - це надання економічно-моральної допомоги та формування релігійно-національного світогляду юного українця. Молоді канадські добровольці-професіоналісти розвозять по інтернатах та сирітських будинках в Україні контейнери з гуманітарною допомогою: харчі, медикаменти та одяг відповідно до потреб дітей.

Друге - це табори для повноцінного розвитку та усуспільнення дітей. З усієї України діти-сироти з'їжджаються до табору у мальовничий куточок Карпат. У перших роках праці таборів їх відвідувало щорічно 120 дітей, а сьогодні понад 500. Там виконується програма розвитку релігійно-культурних знань нашої спадщини, яка часто збагачується за допомогою участі знаних митців України. Програма також включає спортово-відпочинковий напрямок.

Табори попереджують однотижневі курси для виховників "На новому шляху". Їх організовують соціальні працівники Канади для обміну думок. Вони стараються об'єднати методи праці, висвітлити життя в природі, плекання обов'язку, зарадність та важливість почувань доброго вчинку, а це все має великий вплив на духовно-фізичний розвиток дитини.

Виховники стверджують, що через програми таборів діти скріплюють любов до Бога, Батьківщини, до життя в природі, а також зміцнюють віру у свої сили у праці над собою.

Канадські добровольці радіють, що вже є гарне число виховників-добровольців з України, котрі вийшли з числа сиріт, що були на перших таборах. Це найкраща подяка канадцям за їхню працю, котрі сьогодні здатні подолати усі труди за краще завтра українського народу.

Третій напрямок праці добровольців - "Стипендійний Фонд", завдяки якому дитина-сирота може здобути освіту і науку. Це є ґрунт, який формує її бачення світу. Ця програма проекту знайшла своє продовження завдяки добровільним пожертвам українців з Канади. Сьогодні, у 15-ліття проекту, в Україні виростає нове покоління. Канадські добровольці проекту "Help Us Help The Children" складають щиросердечну подяку кожній людині, що склала пожертву на придбання фондів на це шляхетне, добре діло - поміч дітям-сиротам в Україні.

Ідеї та завдання проекту підтримували наші церкви, жіночі організації, фінансові інституції, українські фундації, підприємці та канадські фірми, котрі дарували здорове зерно для посіву і зростання духовно-фізичного розвитку дітей-сиріт.

У ту 15-у річницю ми, виховники-канадці, щасливі, що живемо і зросли в ідейно-творчій спільноті, котра плекає та збагачує українську духовність в кількох поколіннях.

Сьогодні під проводом Конгресу Українців Канади всі релігійно-громадські організації допомагають українському народові морально та матеріально, скріплюються наміри гуманітарної добротворчості у нашій канадській спільноті любов'ю, ласкою, турботою про наших найменших - майбутнє покоління.

Колись Тарас Шевченко написав: "Раз добром нагріте серце вік не прохолоне".

Ірена Вжесневська

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ
CONGRÈS MONDIAL UKRAINIEN

UKRAINIAN WORLD CONGRESS
CONGRESO MUNDIAL UCRANIO

145 EVANS AVENUE, #207, TORONTO ON M8Z 5X8 CANADA • TEL. (416) 323-3020 • FAX (416) 323-3250
E-MAIL: congress@look.ca • INTERNET: ukrainianworldcongress.org

225 E. 11th STREET, NEW YORK NY 10003 USA • TEL. (212) 254-2260 • FAX (212) 979-1011
E-MAIL: Askold@verizon.net

6 лютого 2008 р.

300-ЛІТТЯ ТРАГЕДІЇ В БАТУРИНІ

Однією з сумних сторінок історії України на шляху до побудови суверенної національної держави є трагедія в Батурині.

2 листопада 1708 року за наказом російського царя Петра І було по-варварськи знищено українсько-гетьманську столицю XVII ст. - місто Батурин. Будучи по суті актом помсти українському гетьману Івану Мазепі, який, щоб продовжити боротьбу за незалежність України, перейшов на бік шведського короля, - події у Батурині набули масштабу гуманітарної катастрофи. За різними даними, у ці дні від рук московського війська загинуло від 11 до 15 тисяч батуринців, сердюків і козаків. Тогочасні джерела донесли до нас страшну правду про розправу нечуваної жорстокости: "Меншиков зараз добув Батурин і сплюндрував його огнем и мечем" (Чернігівський літопис), "жінки й діти на вістрях шабель" (французький часопис), "вибив усіх до ноги, не милуючи ні статі, ні віку, ні самих найменших немовлят" ("Історія Русів")... Внаслідок московського терору чудове місто Батурин, славне своїми архітектурними і культурними пам'ятками європейського рівня, перетворилось в руїну на довгі роки. Не можна забувати й того, що розправа в Батурині – це тільки початок терору, який захлиснув кров'ю всю Україну. Одночасно з цим почався і фактичний розподіл України між російськими вельможами.

Отож внаслідок розгрому гетьманської столиці Україна зазнала подвійного удару: окрім величезних фізичних втрат, було завдано ще й значної моральної шкоди – придушено поступ до здобуття незалежности. Кардинальні зміни суспільно-політичної ситуації після розгрому Батурина започаткували перехід під тотальний політичний і військовий вплив Росії. На шляху боротьби за державність нашому народу довелося пережити не один Батурин.

У рік 300-ліття Батуринської трагедії усі ми повинні глибоко осмислити історичні події, пов'язані з гетьманською столицею, всупереч замовчуванню та довголітній фальсифікації фактів відповідно оцінити гетьмана Мазепу і його роль в історії нашого народу та вшанувати невинні жертви московського терору. У зв'язку з цим та щоб запобігти подібних трагедій закликаємо усе світове українство включитися до відзначення цієї дати проведенням різноманітних заходів, у тому числі й наукових конференцій, лекцій, тематичних публікацій.

Напередодні 300-ліття Полтавської битви в 2009 році, котре Російська Федерація планує відзначити на місці бойових дій на території України, нашим обов'язком є не допустити святкування перемоги чужинців на козацьких кістках: символізуючи тріумф Російської імперії, для нашого народу ці події обернулись трагедією та новим етапом закабалення. У цьому контексті, пам'ятаючи довговікову боротьбу свого народу за звільнення саме з-під московського ярма, нам би годилося відзначати власне наші перемоги, наприклад 350-ліття хоча й короткотривалої перемоги гетьмана Івана Виговського над Москвою у битві під Конотопом.

Зважаючи на вищесказане, ми повинні віддати належну шану нашим славним предкам: це вони в різні часи і в різний спосіб виборювали Незалежну Українську Державу, яка, остаточно поставши в 1991 році, стала на захист свого народу від поневолення і знущання.

За Світовий Конґрес Українців

Аскольд Лозинський
Президент

Віктор Педенко
Генеральний секретар

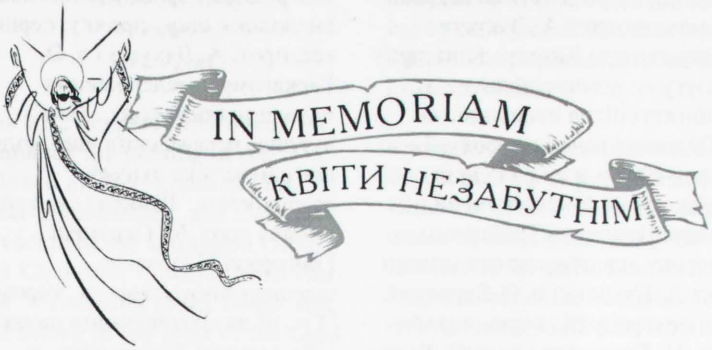

Упокоїлася
Анна Горбай
Вінніпеґ
1921-2007

Ділимось сумною вісткою, що 19-го грудня 2007 р. на 86-му році життя упокоїлася Мама, Баба, Прабаба, а також провідна діячка української Православної Церкви, бл. пам. Анна Горбай.

Анна Горбай народилася 28-го серпня 1921 року в околиці Галич, Манітоба, в родині бл. пам. Петра і Марії (Никалаїшин) Гуцуляк. Небіжниця була четвертою з десятьох дітей, і її життя не було легким. Ходила до школи в Галичі (приблизно три милі в одну сторону), але з часом добавлені домашні обов'язки примусили молоду Анну забути свої особисті мрії. Вже дорослою дівчиною займалася куховарством по декількох ресторанах, і в 1941-му році прийняла посаду співправительки в ресторані в Роблині, Манітоба. Мріяла стати власницею такого підприємства, але Господь мав інші пляни для Анни. Зустріла вона Петра Горбая, і в травні 1942 року були одружені. В наступному році молода пара перебралася на місцевість "Sideview Farm", де і Господь поблагословив їх трьома дітьми: в сім'ї народилися Ярослав, Тарас і Зеновія.

Не дивлячись на те, що господарське життя вимагало всіх фізичних сил, Анна завжди находила енергію і час для своєї Української Православної Церкви. Глибоко розуміючи свої обов'язки у ролі невістка священика, вона постійно старалася бути взірцем, і її багатолітній труд і відданість були доказом цього.

Ціле своє життя, поки здоров'я дозволяло, ходила Анна до церкви і була активною членкою громадського життя. Як членка Союзу Українок Канади, через довгі роки займала різні позиції заряду: сім років головою, один рік заступницею голови, шістнадцять років секретаркою, п'ять років кореспонденційною секретаркою, і більше тридцять років культурно-освітньою референткою. Бути делегаткою на багатьох з'їздах значило для Анни нести велику відповідальність перед Богом і своїм народом. Працюючи довгими роками на добровільних засадах небіжчиця була здібною директоркою програм і учителькою Роблинської "Рідної школи", що завдяки її труду і старанням стала одна з найбільших і успішних літних шкіл у Канаді.

За її надзвичайну добровільну працю і глибоку відданість Анна була нагородженою всякими грамотами від провідництва нашої української Православної Церкви в Канаді (включно від Митрополитів Іларіона і Василія), від Централі і Провінційних Екзекутив Союзу Українок Канади; і недавно за ініціятивою пані Галі Валяс, в спеціяльній церемонії в Легіслатурі Манітоби (Manitoba Legislature) їй було вручено "Нагороду Тисячоліття в області багатокультурності" (the Millennium Multicultural Award). Анна завжди співпрацювала з різними урядовцями, котрі постійно не тільки постійно дивувалися її безмежній енергії, але і також давали признання за її добровільну працю, глибоку відданість, і велику любов до свого народу.

Непохитну віру, яку Анна мала у Господа, стала взірцевим прикладом не тільки для своєї родини, але для всіх, хто її знав. Ця душевна сила підтримувала її через ціле життя, а зокрема після смерти її дорогого мужа Петра, а три місяці потому, трагічної смерти свого сина Тараса. Анна постійно молилася не тільки за здоров'я живих, а також і за душі

померлих. Її глибока пошана і любов до своїх предків, до всього, що було їй передано - це було святе. На протязі свого життя вона відчувала цей святий обов'язок, і зі всіма своїми силами старалася передати наступним поколінням цю пошану і любов.

Господь поблагословив Анну багатьма талантами. Вона особисто, і на високому рівні, шила, вишивала, плела, писала писанки, і виробляла всяку кераміку. Завжди була позитивною, завжди продуктивною, її найбільше задоволення було передавати і ділитися своїм знанням.

Покійна Анна залишила в смутку сина Ярослава з дружиною Мирославою (з дому Єловага) з Вінніпегу, онуків Орисю (з мужем Джимом), Михайла (з дружиною Дарусею), Лесю, і правнуків Йордана і Соню; невістку Ангелину (з дому Лаба) з Вінніпегу, і онуків Стефана і Ларису; доньку Зеновію з мужем Др. Василем Зміївським з Торонта, онуків Др. Павла (з дружиною Надьою), Др. Марка (з дружиною Др. Ерикою), і Віру, і правнуків Василька, Лукіяна і Стефанію; трьох сестер Юстину, Настуню і Савелю, двох братових Кароліну і Славку; племінників, племінницю, двоюрідних братів та сестер, і дальшу родину в Канаді і на Україні.

Служилася панахида о 7:00 год. вечора в п'ятницю 21-го грудня 2007 р. в Українській Православній Митрополичій Катедрі Пресвятої Тройці. Участь у панахиді брали священники - прот. А. Лакуста і о. О. Гаркавий. Хор "Гуслі" під диригентурою пана Василя Соломона надзвичайно зворушливо відспівав панахиду. Про життя пок. Анни промовляв прот. А. Лакуста. Жіноцтво при Катедрі дали гарну обслугу на поминальному прийнятті після панахиди. О 10:00 годині ранку в суботу, 22-го грудня 2007 р. в Українській Православній Митрополичій Катедрі Пресвятої Тройці чин похорону відслужили священики прот. А. Лакуста і о. О. Гаркавий. Спів похорону під керівництвом прот. М. Скрумеди і пана Г. Удода був надзвичайно гарний і зворушливий. Др. Олег Зміївський надзвичайно уміло і чутливо прочитав Апостола. Глибоко змістовно і емоційно промовляв о. О. Гаркавий про християнське життя пок. Анни. Тіло її поховане на цвинтарі "Glen Eden" у Вінніпезі. Тілоносці були Михайло Горбай, Стефан Горбай, Др. Василь Зміївський і Джим Барнс (Jim Barnes). Після похорону всі присутні зібралися в Катедральній залі на поминальний обід, який приготували "Neleway Caterers". Обслугу давало жіноцтво при Катедрі Пресвятої Тройці.

Слідувала програма, господарем якої був онук Михайло Горбай. Промовляли за довголітний труд пок. Анни і висловлювали співчуття пані Соня Бейзик, голова Катедральної громади, і пані Маргарет Пестрак, голова відділу Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки при Катедрі. Від імені родини дочка Зеновія Зміївська висловила всім сердечну подяку, а також в своєму слові підкреслила важливість продовжувати всі ті ідеали, передані Мамою, на користь нашій святій Православній церкві і нашому українському народові. Програма кінчилася молитвою і відспівуванням "Вічная пам'ять".

Вся родина Горбаїв і Зміївських висловлює щиру подяку, перш за все, прот. А. Лакусті і о. О. Гаркавому за відслуження панахиди і похорону. Таке чутливе переведення цих молитов дає нам велике душевне заспокоєння. Велика і сердечна подяка прот. М. Скрумеді і Григорієві Удодові за відспівування похорону, хорові "Гуслі" за відспівування панахиди, і Др. Олегові Зміївському за читання Апостола. Щиро дякуємо жіноцтву при Катедрі, що дали обслугу на поминальному прийнятті і обіді. Дякуємо "Neleway Caterers", які приготовили обід. Спеціяльна подяка похоронному закладові " Glen Eden", що так професійно доглянули кожну деталю. Від щирого серця дякуємо всім людям, що висловили співчуття картками, телефонами, квітами, пожертвами і поміччю. Всі ваші молитви і ваша любов підтримують нас в тяжкий час після несподіваної смерти нашої дорогої і незабутньої Мами, Баби і Прабаби.

Нехай Милосердний Господь оселить душу про. Анни там де всі праведні спочивають, "в місці спокою, де немає ні болю, ні журби, ні зітхання, а життя безконечнє . . ."

Вічна їй пам'ять!

Подала дочка, Зеновія Зміївська разом із пожертвою в сумі $200 на Пресовий Фонд Променя.

Anna Horbay
Winnipeg
1921-2007

It is with deepest sorrow that we announce the passing of our beloved mother, grandmother, great-grandmother, and leading advocate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, Anna Horbay. Peacefully at her home, she fell asleep in the arms of the Lord on the morning of Wednesday, December 19, 2007.

Anna Horbay was born on August 28, 1921 in the distric of Halych, Manitoba to Peter and Maria (Nykolaishyn) Huculak. The fourth of ten childen, her life was full of hardship. She happily attended Halych elementary school, walking daily a distance of three miles one way. However, increased domestic responsibilities soon forced the young Anna to abondon her dreams of a higher education. As a young teenager, she was already employed in different restaurants, pursuing her passion in cooking. Her strong work ethic made her a valuable employee in all aspects of the restaurant business, and in 1941 was offered a position as co-manager of a restaurant in Roblin, Manitoba. She dreamed of proprietorship, but, once again, God had different plans for Anna. It was during this time that she met Peter Horbay, and in May, 1942, the young couple married. the next year they began their farming career at Sideview Farm, west of Roblin, where they lovingly toiled for over 43 years. It was there that she was blessed with three chidren, Gerald, Taras, and Zenovia.

Notwithstanding that the farming life demanded all of Anna's physical strength, she always found time and energy for her Ukrainian Orthodox Church. Deeply understanding her role and responsibilities, as a priest's daughter-in-law, she believed in leading by example. A lifetime of tireless effort and exceptional dedication are evidence of this.

Throughout her life, Anna was a devout member of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, faithfully attending church, and being actively involved in the parish life. As a lifelong member of the Ukrainian Women's Association, she held most executive positions, namely: seven years as president, one year as vice-president, sixteen years as recording secretary, five years as corresponding secretary, and over thirty years as the cultural arts representative. Being a delegate to the many conferences was a serious commitment for Anna because she understood the importance of being involved in the decisions affecting the future of our church. For years, always as a volunteer, she was the very capable program director and teacher of the Roblin Ukrainian School, which through her diligence, became one of the largest and most successful summer programs in the country. The significance of Anna's passionate leadership was made clearly evident when this program failed to continue after her departure in 1995.

For her outstanding volunteerism and dedication, Anna received numerous official certificates of distinction awards from the hierarchy of the Ukrainian Orthodox Church of Canada (including certificates from Metropolitan Ilarion and Wasyly), from the national and provincial executives of the Ukrainian Women's Association, to name a few. More recently, due to the exceptional initiative of Mrs. Halia Balas, Anna was recipient of the Millennium Multicultural Award presented to her in a special ceremony at the Manitoba Legislature.

Her unwavering faith in God was a shining example not only for her family, but for everyone that knew her. This spiritual strength carried her throughout many of life's challenges, especially after the untimely death of her husband Peter, followed by the tragic loss of her son Taras, only three months later. Her daily prayers always, without fail, became the spiritual guide for her family. The depth of her respect for her ancestry was remarkable. The dedication that she continually demonstrated in preserving her Ukrainian heritage was best exemplified in hr building and developing the Roblin Ukrainian Summer School program. This tremendous achievement brought her recognition from prominent politicians at all levels of government, who were impressed not only with her limitless energy, but also with her dedicated volunteerism and great love for her Ukrainian heritage.

Although Anna did not have an opportunity for a higher educaion, her desire to continually learn and to grasp new concepts were an inspiration to her family and everyhone that knew her. This was greatly evident in the many skills she mastered; embroidery, sewing, knitting, pysanky, ceramics, to name a few. Always positive, always productive, her greatest reward was in sharing her knowledge with an eager student.

Left to cherish her memory are son Gerald with wife Myrtle (nee Yellowaga) of Winnipeg, grandchildren Orysia (Jim) Barnes, Michael (Debbie) Horbay, and Lesya Horbay, great-grandchildren Jordon & Summer Barnes; daughter-in-law Angela (nee Laba) of Winnipeg, grandchildren Stefan and Larissa Horbay; daughter Zenovia (Dr. Vasil) Zmiyiwsky of Toronto, grandchildren Dr. Paul (Nadia) Zmiyiwsky, Dr. Mark (Dr. Erika) Zmiyiwsky, and Viera Zmiyiwsky, great-grandchildren Basil, Luke, and Stefanie Zmiyiwsky; sisters Josie (Ben) Krocker, Nellie Angus, and Sylvia (Carl) Fuchs; two sisters-

in-law Caroline Shewchuk and Grace Melnyk; nephews, nieces, cousins, and extended family members in Ukraine. She was predeceased by husband Peter and Son Taras; sisters Jean, Helen, Olive and Emily; brothers John and Joseph.

Panachyda was held at 7:00 p.m. on Friday, December 21, 2007 at the Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity with co-celebrants, Very Rev. Henry Lakusta and Rev. Alexsander Harkavyi. Pall-bearers were Michael Horbay, Stefan Horbay, Dr. Mark Zmiyiwsky, Dr. Paul Zmiyiwsky, Dr. Basil Zmiyiwsky, and Jim Barnes. Directed by Vasyl' Solomon, the male chorus "Hoosli", with their gifted voices, deeply moved everyone present at this prayer service.

The funeral was held at 10:00 a.m. on Saturday, December 22, 2007 at the Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity with co-celebrants, Very Rev. Henry Lakusta and Rev. Alexsander Harkavyi. The funeral prayers were very capably and beautifully sung by Very Rev. M. Skrumeda and Mr. Greg Udod. Dr. Oleh Zmiyiwsky gave a most sensitive and exceptional reading of the Epistle. In a very moving and emotional tribute to Anna Horbay, Rev. Harkacyi spoke of her amazing spirituality, and how it will continue to affect and empower her family and everyone who knew her.

After a special prayer service at Glen Eden Cemetery, everyone returned to the Holy Trinity Cathedral for a funeral luncheon, prepared by Naleway Caterers. The funeral luncheon, as well as the coffee reception after the Panachyda, were served by the Ukrainian Women's Association, Lesia Ukrainka Branch.
Michael Horbay, grandson, was the master of ceremonies for the program that followed the funeral luncheon.

Tributes to Anna's lifelong dedication to our church and expressions of sympathy were given by Sonja Bejzyk, president of the Ukrainian Orthodox Metropolitan Cathedral of the Holy Trinity, and Margaret Pestrak, president of the Ukrainian Women's Association, Lesia Ukrainka Branch. On behalf of the family, daughter Zenovia Zmiyiwsky sincerely thanked everyone individually, and focused on the importance of continuing her mother's tireless efforts and dedication for the future of our Ukrainian Orthodox Church. Led by Very Rev. Lakusta, the program ended with a prayer and the singing of "Vichnaya Pamyat".

The Horbay and Zmiyiwsky families extend our sincere thank you to Very Rev. Henry Lakusta and Rev. Alexsander Harkavyi. Your support and love mean everything to us. A very special thank you to Very Rev. M. Skrumeda and Greg Udod for your singing at the funeral, to the male chorus "Hoosli" for your singing at the Panachyda, and to Dr. Oleh Zmiyiwsky for your reading of the Epistle. We sincerely thank the Ukrainian Women's Association, Lesia Ukrainka Branch, for your help on Friday and Saturday. Thanks to Naleway Caterers for preparing a delicious luncheon. A special thank you to Glen Eden for your professionalism and sensitivity to every detail. Our hearfelt thanks to everyone who expressed sympathy with cards, telephone calls, flowers, donations, and offers of help. All your prayers and love have given us much strength and peace in this very difficult time after the unexpected death of our mother, grandmother, and great-grandmother.

Vichnaya Pamyat!

Submitted by daughter Zenovia Zmiyiwsky, together with a donation of $200 to the Promin Press Fund

Микола Нечай
19-го грудня, 1919 р. -
27-го серпня, 2007 р.

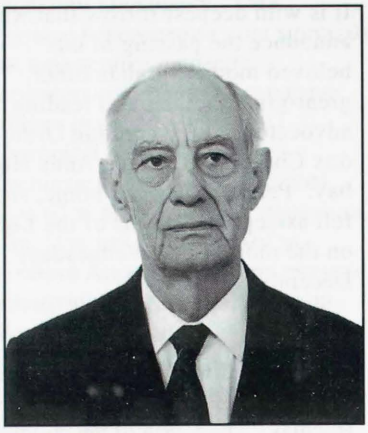

Відлітають сірим шнуром журавлі у вирій. І ось відлетів у вирій ще один журавель — орлиної вдачі, залишивши в невимовному смутку дружину Марію, синів Олексія (Маргариту), Олександра (Марію), Віктора (Марію), доньок Ольгу (Іяна), Людмилу (Ріда), та внуків і правнуків.

Народився бл. п. Микола Нечай у Житомирі, в час коли вже зачали винищувати по всій Україні чесних трудолюбних хліборобів, інтелігенцію, куркулів — "ворогів народу" і всіх хто любив Україну. До влади прийшов тоталітарний комуністично-терористичний режим. Незабаром прийшлося переживати ще одне лихо в 1923-1933 роках Голодомор, дякувати Богу родина Нечаїв врятувалася.

Велике розчарування і образа була для бл. п. Миколи, коли його виключили з університету, як сина розкуркулених батьків, "ворогів народу", дітей таких батьків недопускали до вищої освіти. Переживши страхіття 2-ої Світової Війни в 1947 році

одружився з Неонілою, з дому Осоченко. В родині мали четверо дітей.

В скорім часі Микола виїхав на працю до Бельгії в копальню вугілля. Там знову пережив нещасний випадок, привал у шахті. Невдовзі потому родина вирішила емігрувати в 1951 році до Канади. Початки були дуже тяжкі, не знали мови, мусіли пристосуватися до життя. Купили фруктову фарму, вдень працювали на фармі, а вночі на фабриці. За деякий час продали фарму і бл. п. Микола знайшов працю у будівельній компанії житлових помешкань і згодом заснував свою компанію під назвою "Райнбов конструкшин". Опанував досконало фах будівельника. Компанія "Райнбов конструкшин" була визнана в Ніагарській окрузі одною з найкращих повисокій якості будівництва житлових помешкань.

В 1966 році сталася трагедія, померла раптово дружина і мама дітей. В 1970 році одружився з Марією, з дому Щегель. Син Марії, Віктор, був у родині прийнятий за свого.

Ще варто згадати, що бл. п. Микола був активним у церковно-громадському житті. Виконував безкоштовно обов'язок дяка при церкві Св. Юрія Переможця у Гримзбі, Онтаріо, напротязі декількох років, як рівнож обовя'зок секретаря при згаданій громаді.

Також виконував обов'язок секретаря при громадських організаціях СУС, КУК і ТУС, за що був винагороджений почесними грамотами за зразкове виконання наданих обов'язків.

Бл. п. Микола мав уроджений талант декляматора, мав феноменальну пам'ять. Деклямував поеми "Кавказ", "Гайдамаки" і "Сон", та інші.

Покійний був тою людиною, що не занедбував Богом даних йому талантів, помножував їх для добра українського народу.

Похоронні відправи відслужив при Соборі Св. Володимира в Гамільтоні о. В. Макаренко. Величаво співав церковний хор під диригентурою Б. Радиша. Родина складає подяку о. В. Макаренку, Б. Радишу і всім присутнім за молитви, і що прийшли відпровадити Покійного на вічний спочинок. Похований бл. п. Микола Нечай на цвинтарі Вудланд в Гамільтоні. Нехай канадська земля Йому буде легкою. А пам'ять про Нього залишиться вічною з роду в рід. Родині покійного подасть Господь сили перенести цей тяжкий смуток і горе, і пошле з Небес своє благословення.

Вічная пам'ять!

Дружина Марія з родиною, з пожертвою на Промінь, як нев'янучий вінок, в сумі $50

Микола і Євдокія Михальчук

У світлу незабутню пам'ять наших найдорощих родичів, які відійшли у вічність - бп. пам. Микола Михальчук, який упокоївся 20-го грудня, 1982 р. і бл. пам. Євдокія Михальчук, яка упокоїлася 24-го лютого , 2007 р., жертвуємо $100.00 на журнал Промінь, як нев'янучий вінок на їх могилу.

Вічна їм пам'ять!

In loving memory of our dear parents Nick and Dora Michalchuk we are enclosing a donation of $100.00 to the Promin Press Fund.

May their memory be eternal!

Helen and Morris Kitt
Rose Michalchuk

Dora Michalchuk
June 14, 1917 - February 24, 2007

Dora Michalchuk of St. Michael, Alberta fell asleep in the Lord on February 24, 2007 at the age of 93. Dora, the eldest daughter of John and Annie Pullishy was born June 14, 1917 in

the community of Star, Alberta. She attended "old" and "new" Prosvita Schools, then remained at home to help the family.

On November 20, 1937, Dora married Nick J. Michalchuk of Peno, Alberta. She was a devoted wife and often assisted with farm operations.

Dora and Nick were the parents of two daughters Helen and Rose. They loved their home and hosted many memorable family celebrations.

Dora looked forward to visits by her grandchildren and great grandchildren. She was proud of her Ukrainian heritage and maintained the language and traditions. She was an active member of the Ukrainian Orthodox Church of St. John and the Ivan Franko Educational Society of Peno.

During the last few years Dora's health began to fail. She passed away peacefully at the Lamont Health Care centre on Saturday, February 24, 2007.

A Panachyda was held on Tuesday, February 27, 2007 at the Recreation Centre, St. Michael, Alberta. The funeral service on Wednesday, February 28, 2007 was conducted by Rev. Fr. Wasyl Sapika and Very Rev. Fr. Mykola Sawchenko. It was held at the Ukrainian Orthodox Church of St. John in Peno. Internment followed in the church cemetery.

To mourn her passing she leaves two daughters - Helen (Morris) Kitt and Rose Michalchuk, grandchildren Philip Kitt, Terry (Lisa) Kitt, Brian (Nancy) Kitt, Caroline (Kelly) Todd and Steve (Laurna) Kitt.

As well she leaves her great grandchildren - Cody and Montana Kitt, Tina and Charles Link, Aaron and Raelee Todd, Tyler, Nicholas, Matthew Kitt and great-great grandchild Jordan Link.

She is survived by her sisters - Mary Kachur and Eileen Purschke, brothers Joe (Olga) Pullishy and Nick (Helen) Pullishy. She was predeceased by her husband of 45 years - Nick J. Michalchuk who passed away on December 20, 1982 as well as her parents John and Annie Pullishy and sisters Helen Pullishy, Lena Kuzyk, Rosie Tichkowsky and brothers Mike, Jim and Adam Pullishy.

Вічна їм пам'ять!

Helen (Morris) Kitt
Rose Michalchuk

Please accept this donation of $20 in memory of my friend, **Carol Bell (nee Holuk)**, who passed away on April 8, 2006.

May her memory be eternal!

Kay Taylor
Burnaby BC

Посилаємо $25 від відділу СУК, ім. Лесі Українки у Ванкувер на пресовий фонд журнала Промінь, у пам'ять членки **Марії Микицей**. Вона упокоїлася 27-го вересня 2007 р.

The UWAC, Lesia Ukrainka branch in Vancouver, British Columbia is donating $25 to the Promin Press Fund in memory of our long-standing member, **Mary Mykecey**, who passed away on September 27, 2007.

May her memory be eternal!

Olga Hawryshok
Promin Convener

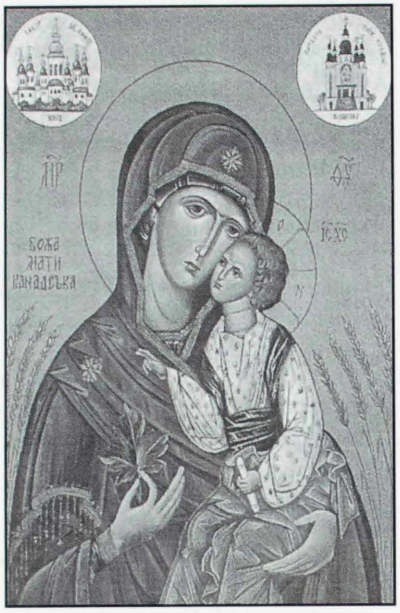

Please accept this donation of $75 to the Promin Press Fund, in memory of our dear members of the UWAC at the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Cathedral in Winnipeg, Manitoba:

Honorary Member **Sofia Tesarski**, passed away May 17, 2007

Nellie Stratychuk, passed away May 19, 2007

Anne (Figus) Ralko, passed away May 23, 2007

May their memories be eternal!

Kay Budzinski
Promin Convener

[The editors apologize for the delay in publishing the above In Memoriam].

Please accept this donation of $50 to the Promin Press Fund in memory of **Anna Horbay**.

Nadia & Rt. Rev. Meroslaw Kryschuk
Winnipeg MB

Марія Макаренко

У п'яту річницю упокоєння нашої улюбленої дружини, мами, баби і прабаби, Марії Макаренко, яка відійшла у Царство Небесне 10-го березня, 2003 р. висилаємо в її світлу пам'ять $200 на Пресовий Фонд Променя.

Спогади про її незабутню світлу усмішку, сильну безконечну підтримку і любов, залишається в наших серцях на віки. Вічна їй пам'ять!

Родина

СУК, відділ Едмонтону, із сумом повідомляє своїх членок, що у минулому 2007 р. від нас відійшли на вічний спочинок 4 наші членкині. Це довго-літній, працьовиті і ідейні жінки, які залишили по собі багато гарних споминів, і Їх ми згадуємо з пошаною. Вони були в наших рядах довгі роки:

Jennie Magus - 22 роки членкинею СУК в Едмонтоні

Victoria Biliba - 38 роки членкинею

Katherine Harasym - 64 роки членкинею

Rose Poohkay - 57 роки членкинею

Замість квітів пересилаємо $100 на пресовий фонд Променя.

Вічна Їм пам'ять!

Ольга Логвиненко
Референтка Променя

Як нев'янучий вінок у світлу пам'ять **добр. Анастазії Міненко** складаю пожертву на пресовий фонд журналу Промінь в сумі $25.00. Хай пам'ять про нею буде вічною.

Вічна їй пам'ять!

добр. Лариса Макаренко
Гамільтон, Онтаріо

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $20 ($25) a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

PRESS FUND

August 1, 2007 to January 31, 2008

$500
UWAC, Hanka Romanchych Branch, Saskatoon SK
Dr. Peter Kondra & Dr. Marilyn Korzekwa, Stoney Creek ON

$200
UWAC, St. John's Cathedral, Edmonton AB
T. Hryhor, Edmonton AB

$168
UWAC, Olha Kobylianska Branch, Saskatoon SK

$100
Natalka Maruschak, Saskatoon SK
Luba Feduschak, Sherwood Park AB
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Edmonton AB
Chrystyna Bidiak, Toronto ON

$80
UWAC, Olena Pchilka Branch, Yorkton SK

$75
Nellie Iwacha, Winnipeg MB

$50
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Kamloops BC
Caroline Malayko, Edmonton AB
Lily Lucyk, Radisson SK
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Ottawa ON
UWAC, Lesia Ukrainka Branch, Brandon MB
Stephanie Yachimec, North York ON
Liz Lyne, Kamloops BC
Olena Latyshko, Etobicoke ON
Fiona Frances Tarnowetz, Edmonton AB
Margaret Pestrak,Winnipeg MB

$37.50
Betty Solar, Kelowna BC

$25
Marion Johnston, Cobble Hill BC
Olga Boykiw, Calgary AB
Emelia Samcoe, Winnipeg MB
Peter Kuzyk, Leamington ON
Myrosia Maslo, Edmonton AB
Dobr. Natalia Buciora, Winnipeg MB
Natalka Palichuk, Radway AB
Olena Zacherniuk, Edmonton AB
Peter Kuzyk, Leamington ON
UWAC, St. Michael's Branch, Edmonton AB
Nadine Brow, Edmonton AB
I. Waler, St. Catharines ON

$20
Olga Kuzyk, Amherstburg ON
Eunice Basaraba, Wolfville NS
Mrs. K. Stefaniuk, Edmonton AB
Anna Kotyshyn, Vegreville AB
G. Hiltschuk, North York ON

$15
F. Tkaczuk, Calgary AB
Minnie Woytiuk, North Battleford SK

$10
Mrs. William Fedeyko, St.Albert AB
Domka Sturby, Sudbury ON
Constance Czorny, Mississauga ON
Jennie Pidwysocky, Mont Royal, Quebec
Nellie Krawchuk, Surrey BC
Martha Kostenko, Edmonton AB
Galina Onufrijchuk, Winnipeg MB
V. Ohienko, Hamilton ON
Maria Petrusenko, Chatham ON
Anna Zmiyiwsky, Edmonton AB
Olga Sawchuk, Edmonton AB
Anne Palyga, Regina SK

$5
Katherine Choloniwsky, Edmonton AB
Nellie Marchuk, Chilliwack BC

WEST ARKA

Fine gifts...Authentic Ukrainian handicrafts... Art, books, CDs, ceramics...Embroidered goods and supplies... Gold jewellery, icons, magazines,newspapers... Pysanky and supplies... All services to Ukraine, Mail-orders

2282 Bloor Street West
Toronto, Ontario, Canada
M6S 1N9
Tel: 416-762-8751
Fax: 416-767-6839
www.westarka.com

Andrew R. Chorny, Manager
andrew@westarka.com

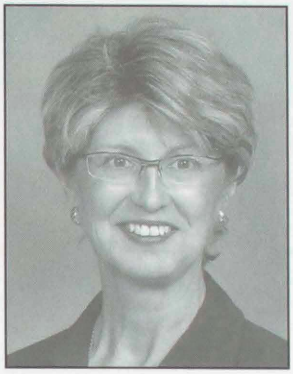

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

DMASNYK@TREBNET.COM

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT/OWNER

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

IN BUSINESS SINCE 1919

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

І ДОСІ СНИТЬСЯ

І досі сниться: під горою,
Меж вербами та над водою,
Біленька хаточка. Сидить
Неначе й досі сивий дід
Коло хатиночки і бавить
Хорошеє та кучеряве
Своє маленькеє внуча.
І досі сниться; вийшла з хати
Веселая, сміється, мати,
Цілує діда і дитя,
Аж тричі весело цілує,
Прийма на руки, і годує,
І спать несе. А дід сидить,
І усміхається, і стиха
Промовить нишком "Де ж те лихо?
Печалі тії, вороги?"

І нищечком старий читає,
Перехрестившись, отче наш.
Крізь верби сонечко сіяє
І тихо гасне. День погас,
І все почило. Сивий в хату
Й собі пішов опочивати.

Тарас Шевченко

(Перша половина 1850
Оренбург)

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON, AB
T5H 1H7 1-Dec-2008

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1